Religia klasa 1

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „ Pan Bóg jest naszym Ojcem” dla klasy pierwszej szkoły podstawowej. Program – AZ-1-01/18 Numer podręcznika: AZ-11-01/18-PO-1/20, zatwierdzenie z dnia 3 lutego 2020 r.

Spotykamy się we wspólnocie				
Ocena dopuszczająca	**Ocena dostateczna**	**Ocena dobra**	**Ocena bardzo dobra**	**Ocena celująca**
- odpowiada poprawnie na pozdrowienie: „ Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” - wskazuje zasady dobrego zachowania na lekcji religii i w szkole - mówi o sobie „ Jestem dzieckiem Bożym” - wykonuje znak krzyża z pomocą katechety	- odpowiada poprawnie na poznane pozdrowienia chrześcijańskie - rozumie i przestrzega zasady obowiązujące na lekcjach religii i w szkole - wyjaśnia, że od momentu chrztu świętego jest dzieckiem Bożym - wyjaśnia, że może się modlić do Boga znakiem krzyża	- wyjaśnia, że wypowiadając pozdrowienia chrześcijańskie, uwielbiamy Boga - wnioskuje, że jego właściwe zachowania sprawiają, że ma wielu przyjaciół - wyjaśnia, że jako dziecko Boże zwraca się do Boga „Ojcze” - wyjaśnia, że krzyż jest znakiem Bożej miłości	-wykorzystuje pozdrowienia chrześcijańskie w odpowiednich sytuacjach dnia codziennego - akceptuje wszystkie osoby należące do wspólnoty klasowej, służy im pomocą - powtarza słowa wypowiadane przez kapłana podczas chrztu świętego „ Ja ciebie chrzczę, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” - odkrywa, że znak krzyża to modlitwa do Boga Ojca, Pana Jezusa i Ducha Świętego	-odróżnia pozdrowienia chrześcijańskie i świeckie, stosuje je odpowiednio do sytuacji -uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie klasowej i szkolnej, ze szczególnym naciskiem na pomoc innym - uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego - wyjaśnia w czym objawia się moc Boga Ojca, Syna Bożego i Ducha Świętego
Pan Bóg mnie stwarza				
- wymienia dzieła stworzone przez Boga - wyjaśnia, że Bóg stwarza człowieka szóstego dnia - odkrywa, że Bóg stwarza człowieka na swoje podobieństwo - nazywa Boga dobrym - potrafi powiedzieć, że Pan Bóg stwarza aniołów - stwierdza, że każdy człowiek ma swojego opiekuna, Anioła Stróża. - wymienia imiona pierwszych rodziców stworzonych przez Boga, - na podstawie przykładów odróżnia dobro od zła	- rozróżnia dzieła stwarzane przez Pana Boga od rzeczy tworzonych przez człowieka - stwierdza, że człowiek jest podobny do Boga, bo potrafi kochać - potrafi powiedzieć, że Bóg jest zawsze z nami - nazywa aniołów wysłannikami Boga - z niewielką pomocą katechety modli się słowami „ Aniele Boży” - wyjaśnia, że pierwsi rodzice byli nieposłuszni Panu Bogu - podaje przykłady dobrych i złych zachowań	- formułuje prostą modlitwę, dziękując Bogu za Jego dzieła - odkrywa, że człowiek otrzymuje od Boga dar miłości, aby okazywać ją Bogu i drugiemu człowiekowi - wyjaśnia, że Bóg obdarowuje nas talentami, abyśmy wykorzystywali je na pożytek swój oraz drugiego człowieka - wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie - wyjaśnia, że aniołowie to Boży posłańcy, że strzegą od zła, aby każdy mógł pójść do nieba - zna słowa modlitwy „ Aniele Boży” - potrafi odpowiedzieć na pytania dotyczące historii nieposłuszeństwa pierwszych ludzi wobec Boga	- wskazuje, że zadaniem człowieka jest troska o stworzony przez Pana Boga świat - odkrywa, że każdy człowiek jest wyjątkowy, niepowtarzalny - wymienia talenty, umiejętności, którymi Pan Bóg go obdarza - wskazuje, że Bóg pragnie, aby każdy człowiek odkrywał Jego obecność w swoim życiu - wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem Bożej miłości do człowieka - zna słowa modlitwy „ Aniele Boży” i potrafi wyjaśnić znaczenie jej słów - opowiada historię nieposłuszeństwa pierwszych ludzi wobec Pana Boga	- odkrywa, że Pan Bóg stwarza świat z miłości do człowieka, że pragnie, by czynił sobie ziemię poddaną - wskazuje, że Pan Bóg powołuje człowieka, Adama i Ewę do miłości - odkrywa obecność Boga w różnych fazach ludzkiego życia - na podstawie tekstów biblijnych uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra - odkrywa, że aniołowie wychwalają Pana Boga i pomagają ludziom, towarzysząc im w życiu - odkrywa, że z ogromnej troski wypływającej z Bożej Miłości każdy otrzymał od Pana Boga wielki dar – Anioła Stróża

		- ma świadomość, że dziecko Boże nie odpowiada złem na zło	- wyjaśnia, co to znaczy „kochać bliźniego jak siebie samego”	- wskazuje, że nieposłuszeństwo wobec Pana Boga czyni nas nieszczęśliwymi - odkrywa, że Bóg obdarowuje człowieka rozumem i wolną wolą
Pan Bóg mnie kocha				
- wyjaśnia, że rodzice/ dziadkowie jako pierwsi mówią dziecku o Bogu - wskazuje miejsca, gdzie możemy czytać Pismo Święte lub go słuchać - z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże - podaje przykłady zachowań przyjaciół Pana Jezusa - wyjaśnia, że poprzez chrzest święty należymy do Kościoła	- wyjaśnia, że odkrywamy Pana Boga poprzez wszystko, co stwarza - wyjaśnia, że Pismo Święte to inaczej Biblia - wyjaśnia, że przykazania Boże mówią nam jak mamy postępować - wyjaśnia jakie przykazanie zostawia nam Pan Jezus - wyjaśnia, że Jan Chrzciciel chrzci Pana Jezusa w rzece Jordan	- formułuje proste modlitwy, w których wyraża wdzięczność i uwielbienie Boga. - wyjaśnia, że Biblia to najważniejsza księga wszystkich dzieci Bożych - zna tekst Przykazania miłości Boga i bliźniego - wskazuje, jak w codziennym życiu należy zachowywać przykazania - opowiada, jak przebiega udzielanie sakramentu chrztu	- odnajduje w codzienności ślady Bożych darów i dziękuje za nie - wyjaśnia, że Pan Jezus mówi do nas poprzez słowa Pisma Świętego - wyjaśnia, jak w codziennym życiu należy przestrzegać trzech pierwszych przykazań - wyjaśnia, jakie postawy sprzeciwiają się Bożym przykazaniom. - wyjaśnia symbolikę chrztu świętego	- umacnia postawę wdzięczności Panu Bogu i ludziom za otrzymane dary - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte, okazuje szacunek Słowu Bożemu - odkrywa zależność między przestrzeganiem przykazań a okazywaniem miłości Bogu - uzasadnia, że przestrzegając przykazań, okazujemy miłość Bogu i bliźnim - określa, czym jest chrzest w życiu człowieka
Katechezy okolicznościowe cz. 1				
- wymienia cechy człowieka, który jest przyjacielem Pana Boga - wskazuje datę 2 listopada jako dzień modlitewnej pamięci o zmarłych - wyjaśnia, że w Adwencie czekamy na narodziny Pana Jezusa - wyjaśnia kim był Święty Mikołaj	- mówi, kiedy jest obchodzona uroczystość Wszystkich Świętych - modli się za zmarłych słowami „ Wieczny odpoczynek „… - wymienia symbole adwentowe: wieniec adwentowy, roratkę, lampion oraz opisuje ich wygląd - podaje, jak można naśladować Świętego Mikołaja, okazując dobro innym	- określa świętego jako przyjaciela Pana Boga, który przebywa z Nim w niebie - opowiada historię wskrzeszenia Łazarza przez Pana Jezusa -określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na narodziny Pana Jezusa - wymienia najważniejsze fakty z życia Świętego Mikołaja	- wymienia imiona kilku świętych, i formułuje prostą modlitwę za ich pośrednictwem - wyjaśnia, że ludzie po śmierci nadal żyją, dla nich Pan Jezus przygotował niebo - wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych - potrafi powiedzieć, że czyniąc dobro, służymy Panu Bogu	- stwierdza, że każdy człowiek jest powołany do świętości - wymienia modlitwę jako najlepszy sposób pomocy zmarłym - wyjaśnia co znaczą słowa Pisma Świętego „ Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego” - odkrywa, że święty Mikołaj realizował polecenie Boże ; „Słuchaj mój synu, bądź dobry, prostą drogą prowadź swe serce”
Pan Bóg troszczy się o mnie				
- potrafi powiedzieć, że Pan Bóg jest miłosiernym Ojcem - nazywa modlitwę rozmową z Panem Bogiem - wraz z katechetą modli się słowami modlitwy „ Ojcze nasz” - odkrywa, że czyniąc dobro, jest posłuszny Panu Bogu	- potrafi powiedzieć, że miłosierny Bóg Ojciec przebacza nam grzechy, gdy o to prosimy - na podstawie tekstów z Psalmów poznaje modlitwę uwielbienia, dziękczynienia i prośby	- odpowiada na pytania do omawianego fragmentu Ewangelii św. Jana - potrafi ułożyć krótką modlitwę uwielbienia, dziękczynienia i prośby - modli się słowami modlitwy Ojcze nasz - wyjaśnia, że modląc się słowami „ Przyjdź Królestwo Twoje” prosimy,	-wymienia przejawy Bożego miłosierdzia - potrafi wyjaśnić pojęcia: modlitwa prośby, uwielbienia, dziękczynienia - podaje przykłady, kiedy używamy imienia Bożego nadaremnie	- uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Bogu Ojcu - uzasadnia potrzebę zaufania Panu Bogu, który rozmawia z człowiekiem w czasie modlitwy - wyjaśnia znaczenie słów „Święć się Imię Twoje” - odkrywa, że Pan Jezus przyjdzie ponownie na świat

- wskazuje , że w modlitwie Ojcze nasz prosimy Pana Boga, aby nikomu nie brakowało chleba, aby nie było głodu na ziemi - wyjaśnia, że w modlitwie Ojcze nasz prosimy, by Bóg Ojciec wybaczał nam nasze grzechy - odróżnia dobro od zła, podaje przykłady - wyjaśnia, że pomagając drugiemu człowiekowi, pomagamy Panu Jezusowi	odkrywa, że Pan Jezus uczy nas, jak modlić się do Pana Boga oraz pragnie, abyśmy nazywali Pana Boga Ojcem - odkrywa, że wypowiadając słowa „Przyjdź królestwo Twoje", wyznaje wiarę w ponowne przyjście Pana Jezusa - argumentuje, że należy szanować jedzenie, dzielić się nim z innymi. - odkrywa, że Pan Bóg pragnie, abyśmy umieli przepraszać za swoje złe czyny i wybaczać innym - w modlitwie prosi Pana Boga o pomoc w wyborze dobra - odpowiada na pytania dotyczące przypowieści o miłosiernym Samarytaninie	aby Pan Bóg pomagał nam budować królestwo Boże na ziemi - odpowiada na pytania dotyczące fragmentu Ewangelii o rozmnożeniu chleba - wyjaśnia, że krzywdząc innych, nie jesteśmy posłuszni Bogu Ojcu - okrywa, że modląc się słowami „I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego" , prosimy Boga Ojca, abyśmy nie ulegali pokusom - wyjaśnia co znaczy dzisiaj człowiek miłosierny	- wyjaśnia, że królestwo Boże na ziemi jest tam, gdzie panują miłość, radość, przebaczenie, dobro, - odkrywa, że Pan Bóg troszczy się o pokarm dla ciała i duszy każdego człowieka - odkrywa, że Pan Bóg odpuszcza nam nasze winy, gdy my przebaczamy innym - potrafi powtórzyć słowa Pana Jezusa „ Wystarczy ci mojej łaski" - podaje przykłady uczynków miłosierdzia	- rozwiązuje dylematy moralne, ukazując życie zgodne z Bożymi przykazaniami. - wyjaśnia, że chleb jest pokarmem dla ciała, a pokarmem dla duszy jest Ciało Chrystusa - odkrywa, że Pan Jezus pragnie, abyśmy naśladowali Go przebaczając innym - wyjaśnia, że słowa Pana Jezusa „Wystarczy ci mojej łaski" oznaczają , że Pan Jezus będzie nam pomagał wybierać dobro - wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia
Jesteśmy Bożą rodziną				
- wymienia osoby tworzące Świętą Rodzinę	- wyjaśnia, że Święta Rodzina mieszkała w Nazarecie - wyjaśnia w jaki sposób okazuje posłuszeństwo rodzicom	- charakteryzuje obowiązki członków Świętej Rodziny	- wymienia cechy Bożej rodziny, która jest przykładem miłości i dobrych relacji z Panem Bogiem i ludźmi	- wyjaśnia, że Kościół to rodzina dzieci Bożych uzasadnia potrzebę modlitwy za rodzinę
Katechezy okolicznościowe cz. 2				
- wyjaśnia, że w Wielkim Poście przeżywamy mękę i śmierć Pana Jezusa - wyjaśnia, że Pan Jezus zmartwychwstał w niedzielę - wyjaśnia, że w Boże Ciało kapłan niesie Pana Jezusa w procesji ulicami miast i wsi - dziękuje w modlitwie za łaski otrzymywane od Pana Jezusa przez cały rok szkolny	- odkrywa, że wielkopostne postanowienia. pomagają w nawracaniu się - wyjaśnia, że świętujemy niedziele jako pamiątkę zmartwychwstania Pana Jezusa - opowiada, jak wygląda procesja Bożego Ciała - potrafi powiedzieć, że wakacje nie zwalniają z uczestnictwa we Mszy Świętej	- nazywa Wielki Post czasem poprawy i przepraszania Pana Boga za złe uczynki - odkrywa, że są świadkowie zmartwychwstania Pana Jezusa, wymienia ich - wyjaśnia pojęcia: monstrancja, procesja, baldachim - odkrywa, że wakacje to dar dla każdego z nas	- odkrywa, że to sam Pan Jezus pragnie, abyśmy nawracali się i wierzyli w Ewangelię - wyjaśnia, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w swoim Kościele - wymienia sposoby uczestnictwa dzieci i dorosłych w procesji Bożego Ciała - potrafi powiedzieć, że podczas wakacji ma wiele okazji, by wychwalać Pana Boga za stworzony świat	- wyraża chęć przepraszania Pana Jezusa i poprawy postępowania - wyjaśnia, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w życiu każdego człowieka - określa Boże Ciało jako uroczystość, podczas której czcimy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie - wskazuje, że podczas wakacji ma wiele okazji, by swoim zachowaniem, słowem, postawą, realizować przykazanie miłości

Dla uczniów z opinią PPP kryteria dostosowywane są zgodnie z zaleceniami poradni. Dla uczniów z orzeczeniem dostosowane kryteria znajdują się w IPET.

Opracowano i przyjęto 1 IX 2026 r. do realizacji w roku szkolnym 2026/2027 przez zespół nauczycieli katechetów: Danuta Stefańska, ks. Adam Pieckenhagen, Paulina Cicha.

Religia klasa 2

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Chcemy poznać Pana Jezusa” dla klasy drugiej szkoły podstawowej.

Program – AZ-1-01/18 Numer podręcznika: AZ-12-01/18-PO-1/21, zatwierdzenie z dnia 19 lutego 2021 r.

Kim jest Pan Jezus ? Chcemy Go poznać.				
Ocena dopuszczająca	**Ocena dostateczna**	**Ocena dobra**	**Ocena bardzo dobra**	**Ocena celująca**
-. wyjaśnia, że Pan Jezus jest umiłowanym Synem Boga, - chce poznawać życie i nauczanie Jezusa, jest aktywny podczas lekcji, - nazywa Pana Jezusa nauczycielem, szanuje nauczycieli i innych pracowników szkoły, - nazywa Pana Jezusa Królem, - nazywa Pana Jezusa Kapłanem (Najwyższym Kapłanem),	- wymienia dary otrzymywane od Pana Boga, - wyjaśnia, że znak krzyża przypomina nam o wielkiej miłości Pana Jezusa do nas, - wymienia imiona apostołów powołanych przez Pana Jezusa (na podstawie Mk 1,16–20), - potrafi powiedzieć, że według Pana Jezusa królować znaczy pomagać, - wskazuje sytuacje, w których się modli,	- formułuje modlitwę dziękczynną - okazuje wdzięczność Jezusowi za otrzymane dary, - wymienia/opisuje najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa, - potrafi powiedzieć, że w momencie chrztu świętego, Pan Jezus powołuje nas na swoich uczniów, - podaje przykłady dobrych uczynków, które wypełnia jako uczeń Chrystusa, - wyraża pragnienie spotykania się z Jezusem na Mszy Świętej.	- wyjaśnia, że największym darem Pana Boga dla ludzi jest Pan Jezus, - na podstawie omawianej Ewangelii wyjaśnia, że Jezus jest obiecanym Zbawicielem, - charakteryzuje postawę ucznia Jezusa (na podstawie Mk 1,17) : słuchać Jego Słowa, naśladować Jego postawę wobec każdego człowieka - rozpoznaje w każdym potrzebującym swojego bliźniego, - wyjaśnia, dlaczego wierzący gromadzą się w niedzielę na Mszy Świętej,	- opisuje scenę przemienienia na górze Tabor, powtarza słowa wypowiedziane przez Pana Boga, - wskazuje wydarzenia z życia Pana Jezusa ukazujące Go jako Boga i człowieka, - wymienia umiejętność uważnego słuchania, skupienia przy zachowania ciszy jako warunki konieczne do słuchania słów Pana Jezusa, - wyjaśnia, że zadaniem uczniów Pana Jezusa jest budowanie królestwa Bożego na ziemi, - wskazuje w jaki sposób Jezus jest obecny w jego życiu,
Pan Jezus rozmawia z nami, chcemy do Niego mówić.				
- przebywa z Panem Jezusem na modlitwie – wspólnie z innymi modli się podczas lekcji religii, - potrafi modlić się w różny sposób: dziękuje, prosi, przeprasza, słucha słowa Bożego, - podaje inne określenie Pisma Świętego - wskazuje zachowania pozytywne, które podobają się Panu Jezusowi i negatywne, niezgodne z przykazaniem miłości, - rozpoznaje osobę kapłana po ubiorze- koloratka i sutanna oraz po szatach liturgicznych, - wyjaśnia, że modlitwa jest rozmową z Panem Jezusem	- modli się własnymi słowami (akty strzeliste), - określa postawę, w jakiej Pan Jezus modli się w Ogrodzie Oliwnym, - wyjaśnia, że chce poznawać i jak najlepiej rozumieć Pismo święte, bo jest dzieckiem Bożym - wyjaśnia, że w Ewangelii odnajdujemy słowa Pana Jezusa, - odnosi się do osób duchownych z szacunkiem, - modli się w różnych intencjach,	- wyjaśnia, że modlitwa jest osobistą rozmową z Panem Jezusem, - wskazuje postawy jakie możemy przyjmować podczas modlitwy, - potrafi powiedzieć, że Pismo święte ukazuje miłość Pana Boga do każdego człowieka, - nazywa Ewangelię Dobrą Nowiną, - wymienia sposoby pozdrawiania osoby duchownej, - tłumaczy, że Pan Jezus pragnie, by każde dziecko rozmawiało z Nim na modlitwie	- wymienia sytuacje, w których Pan Jezus się modli, - rozróżnia podstawowe postawy, gesty modlitewne podczas Mszy świętej i określa ich znaczenie, - definiuje, czym jest Pismo święte, - wyjaśnia dlaczego Ewangelie nazywamy Dobrą Nowiną, - wyjaśnia, kim jest kapłan, kto powołuje kapłanów do głoszenia Dobrej Nowiny, - zwraca się do Pana Jezusa swoimi słowami, układa tekst modlitwy spontanicznej,	- wyjaśnia, że modlimy się do Pana Jezusa nie tylko w trudnych sytuacjach życiowych, - przyjmuje właściwą postawę, wykonuje poprawnie gesty towarzyszące modlitwie podczas modlitwy wspólnotowej i modlitwy własnej, - uzasadnia, dlaczego należy czytać i słuchać tekstów Pisma Świętego - wskazuje związek pomiędzy słuchaniem słów Pana Jezusa a ich wypełnianiem w codziennym postępowaniu, - wyjaśnia jakie zadania powierza Pan Jezus kapłanom na całym świecie, - potrafi powiedzieć na podstawie Ewangelii Mk

				10, 13- 14, że Pan Jezus pragnie, aby dzieci przychodziły do Niego,
Pan Jezus mówi o sobie, a my chcemy Go usłyszeć.				
- wymienia cechy dobrego pasterza, - wymienia postawy i zachowania, które prowadzą nas do nieba. - odróżnia prawdę od kłamstwa, - powtarza słowa Pana Jezusa „Ja jestem życiem”, - wymienia sposoby przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło, - wskazuje, kto nazwał Pana Jezusa Barankiem Bożym - podczas religii modli się wraz z innymi o bycie pokornym,	- wyjaśnia, dlaczego Pana Jezusa nazywamy Dobrym Pasterzem, - nazywa Pana Jezusa drogą, - wyjaśnia, że kłamstwo jest złem, - okazuje w modlitwie wdzięczność Jezusowi za dar życia, - wyjaśnia, że Pan Jezus wybacza grzechy, - w modlitwie okazuje Panu Jezusowi wdzięczność za złożoną ofiarę na krzyżu, - wyjaśnia, że Pan Jezus mówi o sobie, że jest cichy i pokorny,	- podaje przykłady, gdy jest posłuszny Panu Jezusowi, Dobremu Pasterzowi, - wyjaśnia, że Pan Jezus jest drogą, - mówi, że Pan Jezus nazywa siebie prawdą i dlatego zawsze możemy Jemu ufać, - wyjaśnia, że Pan Jezus daje człowiekowi życie wieczne, - potrafi powiedzieć, że Pan Jezus jest światłością świata, - powtarza słowa „Baranku Boży…” wypowiadane przez wiernych w czasie Mszy świętej, - wyjaśnia znaczenie słów: pokorny, cichy,	- uzasadnia, że Pan Jezus przychodzi do nas w słowie Bożym i Komunii świętej, -podaje przykłady zachowań, które prowadzą nas do nieba, -uzasadnia, że być prawdomównym to naśladować Pana Jezusa, - wyjaśnia, że Pan Jezus zwycięża śmierć, gdy trzeciego dnia zmartwychwstaje, - wyjaśnia, że Pan Jezus prowadzi ludzi do Boga za pośrednictwem Kościoła, - wskazuje na związek pomiędzy barankiem ofiarnym a Panem Jezusem, - wymienia zachowania charakteryzujące postawę pokory,	- na podstawie J 10, 27-28a wyjaśnia, że Pan Jezus, Dobry Pasterz mówi, abyśmy słuchali Jego głosu, a otrzymamy życie wieczne, - wyjaśnia, że drogą do Jezusa jest słuchanie słowa Bożego i przemiana swojego życia, - na podstawie Ewangelii J 20, 29b wyjaśnia, że Pan Jezus nazywa szczęśliwymi tych, którzy Go nie widzą, a w Niego wierzą i ufają Jemu, - uzasadnia, że Pan Jezus zmartwychwstając, daje nam obietnicę życia wiecznego, - wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus jest światłością świata - potrafi powiedzieć, że Pan Jezus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie gładzi nasze grzechy, - wyjaśnia, że pokora jest wyrazem miłości i szacunku dla Pana Boga i drugiego człowieka.
Katechezy okolicznościowe				
- nazywa Maryję swoją Matką i okazuje Jej szacunek podczas modlitwy, - wskazuje symbole Adwentu,	- przytacza słowa Pana Jezusa Mk 11,24 b, - wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych,	- wyjaśnia, że Maryja ukazała się św. Katarzynie Labouré i obiecała modlącym się wiele łask, - wyjaśnia, że Adwent to czas oczekiwania na Pana Jezusa,	- opowiada chronologicznie wydarzenia Tajemnic radosnych różańca świętego, - na podstawie Ewangelii św. Łukasza 1, 26-31.38 opowiada o zwiastowaniu Maryi,	- uzasadnia wartość modlitwy różańcowej, - potrafi powiedzieć, że Adwent to czas naszego oczekiwania na narodzenie Jezusa, czas naszego nawracania. To także czas oczekiwania na powtórne przyjście Jezusa,
Pan Jezus czyni cuda, chcemy je zobaczyć.				
- wskazuje Kanę Galilejską jako miejsce cudu, - wymienia osoby, które są świadkami uciszenia burzy na jeziorze,	- wyjaśnia, że cud polegał na przemianie wody w wino - wymienia osoby, do których ma zaufanie	- opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, - opowiada o uciszeniu przez Pana Jezusa burzy na jeziorze - opowiada o cudownym rozmnożeniu chleba,	- wyjaśnia rolę Maryi w opisanej historii, - wyjaśnia, czym jest cud - zna i wyjaśnia słowa świętego brata Alberta „Bądź dobry jak chleb”,	- wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, aby dzieci Boże były wrażliwe na potrzeby drugiego człowieka, - wyjaśnia jak należy rozumieć słowa Pana Jezusa kierowane do apostołów, a dzisiaj do

- potrafi powiedzieć, że Pan Jezus pragnie, abyśmy nie marnowali chleba, dzielili się z drugim człowiekiem, - układa słowa modlitwy dziękując za dobro, które otrzymuje od Pana Jezusa, - potrafi powiedzieć ilu uzdrowionych z trądu dziękuje Panu Jezusowi, - wyjaśnia, że apostołowie wypełnili polecenie Pana Jezusa i dlatego złowili tak dużo ryb, -wskazuje Boga jako dawcę życia,	- wyjaśnia, dlaczego należy szanować chleb, - wyjaśnia znaczenie słowa paralityk, - wyjaśnia czym jest trąd, dlaczego obawiano się trędowatych, - modląc się Aktem nadziei, wyraża ufność Panu Jezusowi, - wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, by każdy człowiek trafił do nieba,	- opowiada historię uzdrowienia paralityka przez Pana Jezusa, - opowiada historię uzdrowienia dziesięciu trędowatych, - streszcza fragment Ewangelii o cudownym połowie ryb, - opowiada historię wskrzeszenia Łazarza,	- określa konfesjonał jako miejsce w kościele, w którym Pan Jezus uzdrawia nas, przebacza grzechy, - modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi, - wyjaśnia co znaczą słowa Pana Jezusa „być rybakiem ludzi”, - wyjaśnia, że każdy człowiek jest powołany do świętości,	nas „Czemu tak się boicie, brakuje wam wiary” , - wyjaśnia, że podczas Mszy świętej Pan Jezus daje człowiekowi pokarm na życie wieczne, - wyjaśnia, że Pan Jezus leczy nie tylko ciało człowieka, ale i duszę, odpuszczając grzechy, - potrafi wymienić łaski, którymi Pan Jezus obdarowuje ludzi, - wyjaśnia, że swoim zachowaniem świadczy o tym, czy jest uczniem Pana Jezusa, czy nie, - wyjaśnia, że uzdrawiając Łazarza, Pan Jezus daje nam nadzieje na życie wieczne,
Pan Jezus nas zbawia, chcemy Mu podziękować				
-wskazuje palmę jako symbol Niedzieli Palmowej, - wymienia zasady właściwego zachowywania się podczas Mszy świętej, -wskazuje apostołów jako świadków wstąpienia Pana Jezusa do nieba,	- wyjaśnia, że poprzez dobre uczynki wychwala Pana Jezusa i świadczy o tym, że jest dzieckiem Bożym, - potrafi powtórzyć słowa wypowiedziane przez Pana Jezusa w Wieczerniku, a powtarzane przez kapłana podczas każdej Mszy świętej, -potrafi odpowiadać na pytania dotyczące wniebowstąpienia Pana Jezusa,	- opowiada o uroczystym wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, - opowiada co wydarzyło się w Wieczerniku podczas Ostatniej Wieczerzy, - potrafi powiedzieć, że po zmartwychwstaniu Pan Jezus wstępuje do nieba i że ponownie przyjdzie na Ziemię,	- wyjaśnia, że Kościół obchodzi Niedzielę Palmową na pamiątkę wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy, - wyjaśnia, że podczas każdej Eucharystii Pan Jezus jest obecny pod postaciami chleba i wina, - wskazuje, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w sakramentach,.	- wyjaśnia znaczenie Niedzieli Palmowej i wyraża potrzebę spotkania z Chrystusem w liturgii Niedzieli Palmowej, - wyjaśnia pojęcia: Ostatnia Wieczerza, Eucharystia, Msza święta, sakrament - odkrywa, że chrześcijanin powinien żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana Jezusa,
Katechezy okolicznościowe				
- wyjaśnia znaczenie słowa monstrancja,	- potrafi opowiedzieć o wydarzeniu, które dało początek Uroczystości Bożego Ciała,	- odkrywa, ze tak jak Jezus wędrował po Palestynie nauczając spotkanych ludzi, tak naucza podczas procesji Eucharystycznej uczestniczących w niej,	- wskazuje, że podczas procesji Bożego Ciała, Pan Jezus błogosławi wszystkich ludzi, bo każdego kocha i za wszystkich umiera,	- wyjaśnia sens procesji Eucharystycznej,

Dla uczniów z opinią PPP kryteria dostosowywane są zgodnie z zaleceniami poradni. Dla uczniów z orzeczeniem dostosowane kryteria znajdują się w IPET.

Opracowano i przyjęto 1 IX 2026 r. do realizacji w roku szkolnym 2026/2027 przez zespół nauczycieli katechetów: Danuta Stefańska, ks. Adam Pieckenhagen, Paulina Cicha.

Religia kl.3

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Pan Jezus nas karmi” dla klasy trzeciej szkoły podstawowej.

Program – AZ-1-01/18 Numer podręcznika: AZ-13-01/18-PO-1/22, zatwierdzenie z dnia 16 marca 2022 r.

Rozdział	**celujący**	**bardzo dobry**	**dobry**	**dostateczny**	**dopuszczający**
Pan Jezus chce z nami rozmawiać	-podaje przekonujące argumenty za uczestnictwem w modlitwie wspólnotowej -wyjaśnia sens chrześcijańskiej niedzieli	-wyjaśnia, że Pan Jezus mówi do ludzi przez piękno liturgii -tłumaczy znaczenie udziału w nabożeństwach jako formach spotkań z Jezusem -omawia wartość modlitwy błagalnej -wyjaśnia, że Bóg ustanawia siódmy dzień tygodnia dniem odpoczynku, dniem świętym, by człowiek wielbił Boga	-tłumaczy, czym jest modlitwa liturgiczna Kościoła, -opisuje gesty, które wierni wykonują, uczestnicząc w Eucharystii -układa wezwanie modlitwy błagalnej -wymienia, że świętowanie niedzieli powinno polegać na udziale we Mszy Świętej i spędzaniu czasu z rodziną	-wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej -omawia konieczność przyjmowania postaw odpowiednich do danych czynności liturgicznych -przytacza z pamięci modlitwę Pod Twoją obronę,	-wyjaśnia, że msza św. jest modlitwą liturgiczną -wymienia postawy, które przyjmuje się podczas Mszy Świętej, -opisuje, jak możemy modlić się za siebie nawzajem, -wie, że niedziela to dzień święty, w czasie którego wielbimy Pana Boga przez uczestnictwo we Mszy Świętej i budowanie więzi rodzinnych
Pan Jezus nas prowadzi	-wskazuje na znaczenie Dekalogu w codziennym życiu; -tłumaczy wszystkie przykazania Dekalogu jako drogowskaz na szczęśliwe życie; -objaśnia współdziałanie Osób Boskich; -tłumaczy, dlaczego wiara przejawia się w udziale w liturgii; -wyjaśnia znaczenia poszczególnych okresów roku liturgicznego; -rozważa prawdę o niedzieli jako wyjątkowym dniu tygodnia; -opisuje przykłady postaw moralnych ukazanych w Biblii i historii Kościoła;	-opisuje istotę wstępu do Dekalogu, -wyjaśnia, że pierwsze przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu, bo wierzy, ufa i kocha Pana Boga, -wyjaśnia, dlaczego drugie przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu -uzasadnia sens świętowania niedzieli -wskazuje powody dla których należy kochać i szanować rodziców -tłumaczy konieczność troski o życie i zdrowie swoje i innych ludzi -wyjaśnia na czym polega miłość i wierność małżeńska -uzasadnia konieczność troski o własność swoją, cudzą i wspólną -wyjaśnia konieczność troski o prawdę w życiu społecznym i osobistym -wskazuje powody, dla których myśli przeciwko dobru małżeństwa innych są grzechem	-wyjaśnia pojęcie „dekalog”, -zna obowiązki wynikające z pierwszego przykazania Bożego -wskazuje na istotę pierwszego przykazania Bożego, -wskazuje sytuacje w codzienności, kiedy szanujemy imię Boże -podaje sposoby świętowania niedzieli wynikające z Dekalogu -przytacza przykłady szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów -podaje przykłady zachowań wskazujących na prowadzenie życia zgodnego z piątym przykazaniem Bożym -podaje przykłady zachowań świadczących o dobrym przygotowaniu się dzieci i młodzieży do podjęcia życia opartego na wierności małżeńskim zobowiązaniom -wymienia sposoby troski o własność swoją, cudzą i wspólną	-wyjaśnia, że to Bóg ogłasza 10 przykazań Bożych dla tych, którzy w Niego wierzą - wymienia sytuacje, w których grzeszymy przeciwko pierwszemu przykazaniu Bożemu -opisuje zachowania wskazujące na brak szacunku do imienia Bożego -wymienia zachowania wbrew trzeciemu przykazaniu Dekalogu -przytacza przykłady braku szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów -wymienia przykłady świadczące o braku troski o życie swoje i innych ludzi -opisuje zachowania świadczące o braku troski o świętość zachowań, słów i myśli -wymienia sytuacje zaniedbywania własności swojej, cudzej i wspólnej	-zna wstęp do Dekalogu oraz przytacza z pamięci przykazania Boże

		-podaje przyczyny dla których zaniedbanie czynienia dobra oraz myśli o naruszeniu dóbr drugiego człowieka naruszają naszą przyjaźń z Bogiem -uzasadnia, że przykazania Boże strzegą wolności i godności człowieka,	-wyjaśnia pojęcia prawda, oszczerstwo, obmowa -wyjaśnia na czym polega szkodliwość pożądania innych osób w relacjach małżeńskich -tłumaczy, do czego prowadzi pożądanie rzeczy należących do innych -wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom	-opisuje sytuacje naruszenia dóbr swoich i drugiego człowieka przez słowo -wymienia skutki pragnień nie podporządkowanych dobru swojemu i drugiej osoby -podaje przykłady braku miłości w relacjach między ludźmi oraz między ludźmi i Bogiem	
Pan Jezus nas uzdrawia	-wyjaśnia uzdrawiającą moc sakramentu pokuty i pojednania -wskazuje warunki sakramentu pojednania i pokuty na podstawie tekstu przypowieści o miłosiernym ojcu	- charakteryzuje sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem, -tłumaczy, że Bóg jest Ojcem miłosiernym, który z miłości do nas przebacza nam nasze grzechy, gdy za nie żałujemy, -wyjaśnia, że kochamy Pana Boga, jeżeli kochamy drugiego człowieka -tłumaczy, że grzech oddala nas od Pana Boga i drugiego człowieka, -opisuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania, -tłumaczy konieczność żalu za grzechy -wymienia sposoby walki z grzechem -tłumaczy, dlaczego postanowienie poprawy powinno być mocne -wyjaśnia, dlaczego należy czynić zadość Bogu i ludziom	-wyjaśnia znaczenie pojęcia „sakramenty święte” -opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu -referuje, że postawa marnotrawnego syna i starszego syna to nasze postawy wobec Boga i drugiego człowieka -wymienia sposoby walki z grzechem -opisuje sens robienia rachunku sumienia -wyjaśnia, że żal za grzechy to najważniejszy warunek rachunku sumienia -opisuje, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne -opisuje sens zadośćuczynienia zarówno Bogu jak i ludziom	-tłumaczy, że Chrystus jest obecny w sakramentach -wyjaśnia pojęcie „miłosierny” -wymienia grzechy główne -odkrywa, że zło rozprzestrzenia się, gdy człowiek ulega grzechowi, -wymienia sposoby walki z grzechem -referuje, że szatan to zbuntowany anioł, przepełniony zazdrością, który pragnie oddalić nas od Pana Boga -definiuje pojęcie „rachunek sumienia” -definiuje pojęcie „żal za grzechy” -definiuje pojęcie mocne postanowienie poprawy -definiuje pojęcie „zadośćuczynienia”	-wymienia sakramenty święte, -wskazuje Pana Jezusa jako opowiadającego przypowieść o miłosiernym Ojcu -odróżnia grzechy ciężkie i grzechy lekkie -tłumaczy, że Pan Jezus przychodzi na ziemię, aby przemieniać serca grzeszników → zapoznanie z pojęciem i warunkami sakramentu pokuty i pojednania -wyjaśnia na czym polega rachunek sumienia -tłumaczy, co to jest żal za grzechy -opisuje na czym polega postanowienie poprawy -wyjaśnia, kiedy spowiedź jest szczera -tłumaczy konieczność naprawy krzywd

Pan Jezus zaprasza nas na ucztę	-wyjaśnia sens uczestnictwa w Eucharystii -wskazuje na obecność ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Jezusa w trakcie sprawowania Eucharystii -tłumaczy sens wszystkich gestów, postaw i obrzędów mszy św.	-wyjaśnia, że Eucharystia jest ucztą, podczas której objawia się jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego -tłumaczy sens poszczególnych elementów obrzędów wstępnych mszy św. -wyjaśnia, że pod czas liturgii słowa Bóg mówi do nas -opisuje sens modlitwy wspólnotowej -tłumaczy sens przygotowania darów podczas Eucharystii -opisuje, że przyjmując Komunię św., przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim -tłumaczy, dlaczego Komunia św. jest potrzebna w życiu chrześcijanina -opisuje wartość błogosławieństwa w życiu człowieka -wyjaśnia, że msza św. jest pamiątką Zmartwychwstania Pana	-opowiada o ustanowieniu Eucharystii, -opisuje, co dzieje się podczas obrzędów wstępnych mszy św. -tłumaczy sens liturgii słowa -formułuje wezwania modlitwy wiernych -opisuje znaczenie gestów związanych z przygotowaniem darów ofiarnych -wie, co dzieje się podczas przeistoczenia -omawia schemat Modlitwy Pańskiej -wyjaśnia pojęcia: post eucharystyczny, Komunia św. -wyjaśnia czym jest błogosławieństwo -tłumaczy pojęcie Najświętszy Sakrament	-tłumaczy, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi -zna obrzędy wstępne mszy św. -wymienia elementy liturgii słowa -opisuje konieczność modlitwy za innych -zna gesty i postawy związane z przygotowaniem darów ofiarnych -wyjaśnia pojęcie „przeistoczenie” -klasyfikuje wezwania Modlitwy Pańskiej odnoszące się do Boga i człowieka -opisuje, jak należy zachować się przed i po przyjęciu Komunii św. -wie, jak zachować się w czasie błogosławieństwa	-zna słowa ustanowienia Eucharystii -wymienia części mszy św. -zna odpowiedzi na wezwania lektora i kapłana podczas mszy św. -zna treść Wyznania wiary -wymienia postawy towarzyszące procesji z darami -wie, kiedy na mszy św. jest przeistoczenie -przytacza z pamięci Modlitwę Pańską -tłumaczy, że przyjmując Komunię św., przyjmujemy Jezusa do serca

Dla uczniów z opinią PPP kryteria dostosowywane są zgodnie z zaleceniami poradni. Dla uczniów z orzeczeniem dostosowane kryteria znajdują się w IPET.

Opracowano i przyjęto 1 IX 2026 r. do realizacji w roku szkolnym 2026/2027 przez zespół nauczycieli katechetów: Danuta Stefańska, ks. Adam Pieckenhagen, Paulina Cicha.

Religia kl.4

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Pan Jezus jest naszym życiem” dla klasy czwartej szkoły podstawowej.

Program – AZ-1-01/18 Numer podręcznika: AZ-14-01/18-PO-6/23, zatwierdzenie z dnia 5 kwietnia 2023 r.

Rozdział	**celujący**	**bardzo dobry**	**dobry**	**dostateczny**	**dopuszczający**
1. Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa	-wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią -wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie -odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, -analizuje tekst Łk 22,59–62, -szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu	-wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, -uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, -wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, -odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, -wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, -odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, -na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, -odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, -odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządza władzy, brak wrażliwości na krzywdzę drugiego człowieka. -odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia	-tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy -wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym -tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufał Panu Jezusowi -wskazuje na mapie górę Błogosławieństw -wskazuje na mapie Górę Synaj -wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa -opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, -określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem, -odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, -odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, -opisuje, jak powinniśmy	-opowiada przypowieść o siewcy, -wskazuje na mapie Ziemię Świętą, -wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, -odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym -wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów -wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy -wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, -objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy -wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw -odkrywa, że przeszkodą w stawaniu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm -odkrywa, że przeszkodą do stawania się człowiekiem czystego serca jest nasze zobojętnienie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych -opowiada historię Świętego Szczepana, -odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez	-formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, -wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno -wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni -nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca -wskazuje na mapie rzekę Jordan -tłumaczy pojęcie miłosierdzia, -wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania -odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi, -odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, -wymienia większość z ośmiu błogosławieństw

		-wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw	wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników -odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego -wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej	Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami ,	
2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	-wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga	-wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), -podaje, że udział w Eucharystii, uczcie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem,	-wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi -wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca	-opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), -podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu	-wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), - podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty
3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi	-analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie	-wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, -wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, -określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych -wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone	-wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, -wymienia fakty z życia Wandy Błeńskiej -wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, -odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi ,	-uzasadnia wartość wdzięczności -odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary -odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego	-odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa -uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem - wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga,
Katechezy okolicznościowe	-podaje, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego,	-na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi	-na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla,	-odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata	-uzasadnia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego.

4.Przepraszam Pana Jezusa	-uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi -wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty -określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, -wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”	-opowiada historię grzechu pierworodnego, -odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, -wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, -odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi -odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności -wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów -wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. -odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, -na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu	-wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego -opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń -nazywa Boga miłością, która przebacza -wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, -wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy -odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów -odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1) -wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej	-opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem -odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga - odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności -odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi -wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka -wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników -układa tekst modlitwy przebłagalnej, -wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je	-odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę -nazywa Boga miłością, która przebacza -odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy -wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczający
6. Wielbię Pana Jezusa	-tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie -opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka	-wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), -odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, -wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, -wyjaśnia, co to znaczy współofiarowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1),	-wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka -wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, -odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i	-odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, -odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga -wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia -wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą,	-układa prostą modlitwę uwielbienia -opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem -wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej

			Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego	więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) -wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), -wymienia sposoby oddawania czci Bogu	
Katechezy okolicznościowe	-omawia istotę Triduum Paschalnego -wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, -wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego	-odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, -układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, -wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna -wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, -odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego,	-podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. -odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, -wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, -wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego -odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu	-wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem -odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, -wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) -odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu -z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego	-opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy -podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów -wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia -wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę

Dla uczniów z opinią PPP kryteria dostosowywane są zgodnie z zaleceniami poradni. Dla uczniów z orzeczeniem dostosowane kryteria znajdują się w IPET.

Opracowano i przyjęto 1 IX 2026 r. do realizacji w roku szkolnym 2026/2027 przez zespół nauczycieli katechetów: Danuta Stefańska, ks. Adam Pieckenhagen, Paulina Cicha.

Religia kl.5

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Bóg szuka człowieka” dla klasy piątej szkoły podstawowej.

Program – AZ-2-01/18 Numer podręcznika: AZ-21-01/18-PO-2/20, zatwierdzenie z dnia 20 lutego 2020 r.

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	Dostateczny	dopuszczający
1. Czego pragnę?	-wskazuje sposoby wypełniania obowiązków względem wspólnot, w których żyje	-podaje źródła ludzkiego szczęścia -interpretuje fragment biblijny mówiący o szczęściu -podejmuje refleksje nad sensem własnego życia -przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej	-wyjaśnia , że wiara i wiedza nie są sprzeczne -wie, że Bóg jest gwarantem ludzkiego szczęścia -uzasadnia dlaczego człowiek nie może żyć w samotności -wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, wśród rówieśników, parafii, w internecie	-zna fragment biblijny mówiący o szczęściu -odróżnia pojęcie wiary i wiedzy -charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka	-wymienia zadania, które ma uczeń wobec środowisk, w których żyje -podejmuje wysiłek właściwego zachowania we wspólnotach -rozróżnia wspólnoty naturalne i te, które można wybrać samodzielnie
2. Odkrywam Boga w Biblii	-bierze aktywny udział w katechezie parafialnej -wykazuje pogłębiona znajomość i rozumienie Pisma Świętego -przedstawia argumenty na pozorność konfliktu przekazu Pisma Świętego i nauki	-wyjaśnia, że Bóg objawia się w Piśmie Świętym -charakteryzuje postawy świadków wiary -zna prawdy zawarte w Objawieniu Bożym -wyjaśnia, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka -podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego -wie, jak odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia -zachowuje kościelne zasady przy interpretacji tekstów biblijnych -wie, na czym polega ochrona wiary przed zagrożeniami -wymienia postawy świadczące o życiu według zasad wiary -uzasadnia, że wiara i nauka są źródłem poznania prawdy -wykazuje, że wiara przewyższa poznanie rozumowe -wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne	-wymienia gatunki literackie w Biblii -uzasadnia (przy pomocy tekstów biblijnych), że wiara jest darem i zadaniem - wskazuje na konieczność ochrony wiary przed zagrożeniami -wymienia elementy Bożego Objawienia -definiuje natchnienie biblijne. -wykazuje, że Pismo Święte zostało napisane pod natchnieniem Ducha Świętego -ma podstawowe wiadomości o tym, jak czytać Pismo Święte -zna kościelne zasady interpretacji tekstów biblijnych -wymienia elementy liturgii słowa ze mszy świętej -potrafi korzystać z Pisma Świętego -analizuje i interpretuje wybrane teksty biblijne dotyczące wiary	-uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła -uzasadnia, ze wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga -zna zasady według których powinien żyć chrześcijanin -podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą łaski poznania, wiary i rozumu -uzasadnia, że człowiek powinien naśladować przymioty Boga w swoim życiu -wyjaśnia, że Bóg objawił się w słowie -uzasadnia związek Starego i Nowego Testamentu -wyjaśnia różnice między Objawieniem Bożym a objawieniem prywatnym -wyjaśnia pojęcie wiary w Boga, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą -uzasadnia, że wiara jest zadaniem	-odróżnia Pismo Święte od innych książek -prezentuje proces formowania się ksiąg biblijnych -zna sposoby wyrażania wdzięczności za dar wiary -wyjaśnia, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka -zna zasady tworzenia adresów biblijnych

		-wie, czym wyróżniają się przypowieść biblijna, list i psalm	-zna gatunki literackich w Biblii -interpretuje słowa Jana Pawła II, że „wiara i rozum są jak dwa skrzydła” -rozróżnia dar wiary i zdolności rozumowe		
3. Odkrywam Boga w świecie	-wymienia postawy świadczące o zaufaniu Bożej Opatrzności -wskazuje przyczynę zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga -wie na czym polega świadoma ochrona wiary przed zagrożeniem -potrafi wyjaśnić, że wiara polega na zaufaniu, nawet poza możliwościami ludzkiego umysłu -uzasadnia dlaczego należy czytać Pismo Święte	-wyjaśnia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia świata i człowieka -uzasadnia twierdzenie, że Bóg kieruje światem -podaje argumenty uzasadniające wartość modlitwy -rozumie co powinien zrobić, aby żyć według zasad wiary -wskazuje przyczynę zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga -intepretuje historię Kaina i Abla -podaje przykłady, że pokora i prostota to droga do prawdziwej miłości -opisuje sposób działania złego ducha i wskazuje na zagrożenia potępieniem	-wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowieku, i że Boga można poznać przez dzieła stworzenia -wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre -omawia postawy moralne bohaterów biblijnych -zna sposoby pomnożenia dobra w świecie -dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawaniem wydarzeń i postaci ze Starego Testamentu -wskazuje przyczynę zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga -wyjaśnia różnicę między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych	-wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowieku, i że Boga można poznać przez dzieła stworzenia -wyjaśnia, że Bóg jest stwórcą nieba i ziemi -dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawaniem wydarzeń i postaci ze Starego Testamentu -podaje argumenty na to, że naśladując postacie biblijne można pogłębić swoją relację z Bogiem, -opisuje sposób działania złego ducha i wskazuje na zagrożenia potępieniem -wie na jakich argumentach bazuje przekonanie o kierowaniu światem przez Boga	-wyjaśnia, w jaki sposób człowiek okazuje szacunek wobec słowa Bożego -wymienia źródła pochodzenia świata -rozróżnia dobro i zło w konkretnych przypadkach życia -wie czym jest modlitwa -zna historię Kaina i Abla -zna opowieść o wieży Babel -wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre

4. Boże obietnice	-dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawaniem postaciami Starego Testamentu -wymienia sposoby odpowiadania Bogu na Jego wezwanie -wymienia sposoby podejmowania walki z pokusami	-wymienia, w jaki sposób można starać się wzrost wiary -podaje argumenty świadczące o potrzebie modlitwy w życiu chrześcijanina - interpretuje historię Abrahama -zna hierarchię wartości wynikającą z wiary -rozróżnia wybory moralne zgodne z wolą Bożą od tych, które są z nią niezgodne -interpretuje biblijny opis walki Jakuba z aniołem Bożym -interpretuje historię synów Izaaka -wymienia na czym polega inspiracja przykładami biblijnymi w modlitwie -wyjaśnia w jaki sposób może swoim życiem odpowiedzieć Bogu na Jego wezwanie -uzasadnia potrzebę dokonywania wyborów zgodnych z wolą Bożą -wyjaśnia, że wzrost wiary idzie w parze ze słuchaniem słowa Bożego i przyjmowaniem sakramentów świętych -wykazuje podobieństwa i różnice między tekstem historycznym i opowiadaniem dydaktycznym -interpretuje historię powołania Mojżesza	-zna definicję zaufania -wymienia przymioty Boga -zna znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina -wymienia przymioty wiary -wyjaśnia znaczenie przykazań i norm etycznych w kontekście próby wiary -uzasadnia, że zaufanie Bogu jest źródłem szczęścia -wie czego wyrazem jest zmiana imienia w Piśmie Świętym -wyjaśnia istotę Opatrzności Bożej -definiuje Miłosierdzie Boga -wyjaśnia, w jaki sposób Bóg troszczył się o Izraelitów w czasie wędrówki -wyjaśnia, w jaki sposób Bóg troszczy się o każdego człowieka -wymienia niebezpieczeństwa na drodze wiary -uzasadnia potrzebę przestrzegania Dekalogu -opisuje obraz Boga w Piśmie Świętym Starego i Nowego Testamentu -wymienia przymioty Boga -charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi	-formułuje modlitwy przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami -przedstawia biblijne przykłady osób powołanych przez Boga -tłumaczy na czym polega zaufanie Bogu w trudnych doświadczeniach -podaje przykłady w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzać dobro -wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną -zna zasady kształtowania prawidłowego sumienia -rozumie potrzebę czynienia dobro i unikania zła -wymienia sposoby chronienia wiary przed zagrożeniami	-opowiada scenę walki Jakuba z aniołem Bożym -wymienia niebezpieczeństwa podczas wędrówki Izraelitów przez pustynię -zna historię synów Izaaka - podaje przykłady Bożej opieki w sferze materialnej i duchowej
5. Jezus to obiecany Mesjasz	-dokonuje aktualizacji związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu	-uzasadnia, że dzięki wydarzeniom chrzcielnym został odkupiony przez Jezusa -interpretuje wydarzenia Ostatniej Wieczerzy	-potrafi powiedzieć, jak może być zaangażowany w wypełnianie Nowego Przymierza -zna wydarzenia Ostatniej Wieczerzy	-zna wydarzenia paschalne -tłumaczy, że dzięki wydarzeniom paschalnym został odkupiony przez Jezusa	-zna definicję przymierza

6. Kościół Jezusa Chrystusa	-podejmuje odpowiedzialnie zadania w parafii - dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznanymi postaciami Nowego Testamentu -wyjaśnia, jaka jest rola Kościoła w historii zbawienia -ma ponadpodstawowe wiadomości na temat historii Kościoła	-potrafi zinterpretować fragment Listu do Efezjan dotyczący fundamentów i głowy Kościoła -definiuje przymioty Kościoła -wyjaśnia w jaki sposób może wypełniać swoją rolę jako chrześcijanin w Kościele -omawia etapy powstania Kościoła na podstawie tekstów biblijnych -omawia etapy powstawania Kościoła w Biblii -definiuje wiarygodność Kościoła	-tłumaczy na czym polega istota Kościoła -podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła uzasadnia dlaczego Kościół jest święty -omawia na czym polega odpowiedzialność za Kościół -zna etapy powstawania Kościoła -wymienia przymioty Kościoła -potrafi wyjaśnić znaczenie i symbolikę biblijnych obrazów Kościoła -potrafi uzasadnić dlaczego Kościół jest pewną drogą do zbawienia	-wymienia etapy budowania Kościoła -nazywa przypowieści o Królestwie -wyjaśnia pojęcia: misje, misjonarz -wymienia sposoby aktywnego włączenia się w życie rodziny, szkoły i społeczeństwa -zna symbole i biblijne obrazy Kościoła -uzasadnia dlaczego Kościół jest drogą do świętości	-wyjaśnia, co buduje Kościół -rozróżnia przymioty Kościoła -wymienia przypowieści o Królestwie
7. Jak rozwijał się Kościół	-wymienia etapy rozprzestrzeniania się Kościoła w basenie Morza Śródziemnego -włącza się w różne formy pomocy misjom -opowiada o współczesnych świadkach Kościoła	-wyjaśnia na czym polega bycie świadkiem Chrystusa -okazuje szacunek dla historii Kościoła -omawia działalność świętych Cyryla i Metodego -zna znaczenie zakonów dla rozwoju chrześcijaństwa -uzasadnia, że jedność w Kościele nie wyklucza różnorodności -zna naukę Chrystusa o Kościele -wymienia skutki chrztu dla narodu -omawia wyjątkowość świadectwa św. Stanisława -uzasadnia, że postępowanie św. Jadwigi jest godne naśladowania	-tłumaczy pojęcie sukcesji apostolskiej -wskazuje podstawowe formy głoszenia Ewangelii -opisuje działalność Świętego Benedykta i rolę benedyktynów -wymienia zakony, które przyczyniły się do rozwoju kultury w świecie -omawia podstawowe podobieństwa i różnice między zakonami -omawia znaczenie świadectwa wiary Dobrawy dla nawrócenia Mieszka I -zna życie Świętego Stanisława -omawia postać i działalność Świętej Jadwigi	-wymienia pierwszych misjonarzy Europy -omawia rolę franciszkanów w Kościele -zna misję św. Wojciecha -podaje zasady chrześcijańskiego życia -wymienia dzieła św. Jadwigi	-wymienia pierwsze zakony w Europie - zna historię św. Franciszka -wie, kim był św. Wojciecha -potrafi rozróżnić polityczne, kulturalne i religijne skutki chrztu -podaje cechy św. Jadwigi

Dla uczniów z opinią PPP kryteria dostosowywane są zgodnie z zaleceniami poradni. Dla uczniów z orzeczeniem dostosowane kryteria znajdują się w IPET.

Opracowano i przyjęto 1 IX 2026 r. do realizacji w roku szkolnym 2026/2027 przez zespół nauczycieli katechetów: Danuta Stefańska, ks. Adam Pieckenhagen, Paulina Cicha.

Religia klasa 6

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Jezus nas zbawia” dla klasy szóstej szkoły podstawowej.

Program – AZ-2-01/18 Numer podręcznika: AZ-21-01/18-PO-2/20, zatwierdzenie z dnia 19 lutego 2020 r.

Rozdział	**celujący**	**bardzo dobry**	**dobry**	**dostateczny**	**dopuszczający**
1. Poznaję świat i siebie	-uzasadnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne na podstawie wybranych dokumentów Kościoła - wyczerpująco omawia zadania wynikające z misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej	-podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych -wyjaśnia , że wiara i wiedza nie są sprzeczne -opisuje sposób poznania proponowany przez św. Augustyna -wyjaśnia na czym polega racjonalność wiary -wymienia etapy Objawienia Bożego w historii -definiuje wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich	-omawia władze poznawcze człowieka -opisuje na czym polega wzorowanie się na świadkach wiary w życiu -wymienia, co poznajemy dzięki rozumowi, a co dzięki zmysłom -omawia wartości, które mają początek w Bogu -wyjaśnia pojęcie Objawienia -wyjaśnia wartość namaszczenia na króla, proroka i kapłana	-wymienia władze poznawcze człowieka -rozróżnia sposoby poznawania człowieka -wymienia wartości, które mówią o istocie Boga -układa w kolejności etapy Objawienia -rozróżnia wartości wynikające z misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej	-rozróżnia władze poznawcze człowieka -wymienia wartości, które mają początek w Bogu -podaje sposób objawienia się Boga ludziom -wymienia zachowania naruszające godność człowieka -podaje definicje pojęć: król, prorok, kapłan
2. Dzieje Narodu Wybranego i nasze dzieje, czyli aktualność Słowa Bożego	-uzasadnia potrzebę reform w życiu każdej wspólnoty, także Kościoła -omawia rolę proroków jako wybranych przez Boga pośredników -wyjaśnia znaczenie dawania świadectwa dla wiary wspólnoty	-wyjaśnia teologiczne znaczenie walki Dawida i Goliata -charakteryzuje psalmy -opisuje wygląd świątyni zbudowanej przez Salomona -charakteryzuje misję proroków -opisuje reformę religijną i odnowienie przemierza za	-omawia rolę Dawida w życiu narodu wybranego -definiuje pojęcia psalm i psałterz -podaje przykłady uzasadniające, że król Salomon był mądry -wymienia fakty z życia Jeremiasza i Izajasza -wyjaśnia znaczenie dziejów braci Machabeuszy do odnowienia wiary	-zna historię powołania Dawida -wymienia rodzaje psalmów -definiuje rolę świątyni w historii Izraelitów -wymienia zadania do jakich Bóg powoływał proroków -zna historię Jozjasza -wyjaśnia znaczenie pokory jako postawy wobec zła i nieszczęść	-argumentuje, że psalm jest formą modlitwy -opowiada o roli świątyni w życiu człowieka -wie, kto to jest prorok -wyjaśnia znaczenie przymierza -opisuje przebieg niewoli babilońskiej

		czasów Jozjasza -wymienia przyczyny i skutki niewoli babilońskiej -omawia znaczenie darów Ducha Świętego w obronie wiary			
3. Wypełnienie proroctw. Wcielenie	-uzasadnia historyczność Jezusa na podstawie dowodów chrześcijańskich i pozachrześcijańskich	-wymienia pozachrześcijańskie dowody na historyczność Jezusa -przytacza fragmenty Ewangelii mówiące o działalności Jezusa -wyjaśnia znaczenie cudów Jezusa -interpretuje przypowieści Jezusa o perle, drachmie, wdowim groszu, bogaczu i ziarnku gorczycy	-wymienia dowody historyczne potwierdzające istnienie Chrystusa -opowiada o dzieciństwie Jezusa -podaje argumenty, że Jezus to Syn Boży, który stał się człowiekiem dla zbawienia ludzi -opowiada historię Jezusa -charakteryzuje pojęcie cudu -tłumaczy wybraną przypowieść Jezusa	-podaje najważniejsze fakty historyczne potwierdzające istnienie historycznego Jezusa -wyjaśnia na czym opiera się przekonanie, że Jezus jest Synem Bożym -zna dzieje Jezusa -wymienia niektóre cuda Jezusa -opisuje wybraną przypowieść Jezusa	-opowiada historię narodzin Jezusa -układa w kolejności historię Jezusa -opisuje wybrany cud Jezusa -zna niektóre przypowieści Jezusa
4. Nasze życie z Jezusem. Sakramenty	-omawia proroctwa zapowiadające działanie Boga w sakramentach -objaśnia, w jaki sposób sakramenty angażują rozum i wolę człowieka -wykazuje związek Eucharystii z paschą Izraelitów -uzasadnia, że kościół jest mistycznym ciałem Chrystusa	-podaje przykłady działania Boga w poszczególnych znakach sakramentalnych -charakteryzuje podział sakramentów -opisuje znaczenie postaw liturgicznych -wymienia przywieje i zobowiązania wynikające ze chrztu -argumentuje, że Kościół rozwija się dzięki działaniu Ducha Świętego	-wyjaśnia działanie Boga w sakramentach -wymienia grupy sakramentów -wymienia postawy liturgiczne -opisuje znaczenie chrztu w życiu chrześcijanina -omawia dary Ducha Świętego -wyjaśnia istotę mszy św. -wymienia nazwy Eucharystii -opisuje strukturę mszy św. -tłumaczy, co wydarzyło się podczas ostatniej wieczerzy	-tłumaczy, że Jezus jest Bogiem w nas -tłumaczy, które sakramenty można przyjąć tylko raz -tłumaczy znaczenie znaków podczas liturgii -tłumaczy liturgię chrztu -wymienia dary Ducha Świętego -tłumaczy powiązanie Eucharystii z wydarzeniem Wieczernika -tłumaczy wspólnotowy wymiar Eucharystii -uzasadnia znaczenie postaw na mszy św. -wyjaśnia, że msza św. jest pamiątką ostatniej wieczerzy	-wymienia sakramenty -rozróżnia sakramenty inicjacji chrześcijańskiej -zna znaczenie postawy klęczącej oraz stojącej podczas liturgii -argumentuje konieczność chrztu dla zbawienia -objaśnia znaczenie sakramentu chrztu -omawia skutki przyjmowania Komunii św. -tłumaczy konieczność przyjmowania Eucharystii dla życia duchowego chrześcijanina

		-definiuje czym jest Eucharystia -argumentuje różne nazwy Eucharystii -opisuje jakie znaczenie mają poszczególne części mszy św. -uzasadnia, że msza św. jest cudem eucharystyczny m -interpretuje opis spotkania Jezusa z Zacheuszem Lk 19,1-10 -tłumaczy cel sakramentu chorych -wyjaśnia z jakich stopni składa się sakrament święceń -interpretuje sens przysięgi małżeńskiej -wyjaśnia rolę Chrystusa w Kościele	-omawia znaczenie polecenia Jezusa „to czyńcie na Moją pamiątkę” -tłumaczy znaczenie cudu eucharystycznego -objaśnia sens nawrócenia -objaśnia sens sakramentu pokuty -opisuje liturgię sakramentu chorych -opisuje, w jaki sposób kapłan wypełnia swoją posługę -wyjaśnia zamysł Boży wobec kobiety i mężczyzny -wyjaśnia rolę błogosławieństw	-opowiada historię cudu w Lanciano -rozróżnia grzechy ciężkie i lekkie -wyjaśnia co to jest wiatyk -wymienia skutki sakramentu święceń -omawia skutki sakramentu małżeństwa -wyjaśnia rolę sakramentaliów	-wyjaśnia pojęcia : tabernakulum, monstrancja -wymienia warunki sakramentu pokuty -tłumaczy sens przyjmowania wiatyku -przytacza definicję sakramentu święceń -omawia cele sakramentu małżeństwa -podaje znaczenie pogrzebu kościelnego
5. Wiem, w Kogo wierzę	-opisuje związek kultury z wiarą -tłumaczy kontekst rozłamu w Kościele w epoce reformacji	-charakteryzuje elementy medytacji ignacjańskiej -tłumaczy zasady nakazu misyjnego -wskazuje miejsca współczesnych prześladowań Kościoła -wyjaśnia czym jest kultura chrześcijańska	-opisuje drogę życiową św. Ignacego z Loyoli -wyjaśnia na czym polega ignacjański rachunek sumienia -charakteryzuje istotę misji chrześcijańskich -podaje cechy kultury chrześcijańskiej	-opisuje zasady życia duchowego św. Ignacego z Loyoli -opowiada o życiu i działalności św. Franciszka Ksawerego -wymienia głównych patronów Polski -określa wpływ chrześcijaństwa na kulturę Polski	-zna najważniejsze fakty z zycia św. Ignacego z Loyoli -wskazuje miejsce posługi misyjnej św. Franciszka Ksawerego -podaje przykłady świadczące o odpowiedzialności człowieka za chrześcijańskie dziedzictwo Polski

Dla uczniów z opinią PPP kryteria dostosowywane są zgodnie z zaleceniami poradni. Dla uczniów z orzeczeniem dostosowane kryteria znajdują się w IPET.

Opracowano i przyjęto 1 IX 2026 r. do realizacji w roku szkolnym 2026/2027 przez zespół nauczycieli katechetów: Danuta Stefańska, ks. Adam Pieckenhagen, Paulina Cicha.

Religia Klasa 7

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Bóg wskazuje nam drogę” dla klasy siódmej szkoły podstawowej.

Program – AZ-2-01/18 Numer podręcznika: AZ-23-01/18-PO-2/22, zatwierdzenie z dnia 15 marca 2022 r.

Rozdział	**celujący**	**bardzo dobry**	**dobry**	**dostateczny**	**dopuszczający**
I. Jedyny Bóg – nasz Ojciec	-wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia człowieka -szczegółowo wyjaśnia, czego bronią pierwsze trzy Boże przykazania i jaki jest ich sens -uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka	-uzasadnia konieczność budowania relacji z Bogiem i ludźmi. -wymienia sposoby na to, jak radzić sobie z rozproszeniami podczas modlitwy. -wymienia przymioty Boga; -wyjaśnia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara i agnostycyzm -wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego; -wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli.	-wyjaśnia, na czym polega relacja z Bogiem; -argumentuje, dlaczego modlitwa może czasem sprawiać trudności; -wyjaśnia, przed czym chroni nas pierwsze przykazanie -opisuje zadania wynikające z drugiego przykazania -uzasadnia postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli i spędzania wolnego czasu.	-opisuje swoje relacje z drugim człowiekiem; -podaje różne sposoby na to, jak można się modlić -opisuje zadania wynikające z pierwszego przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczenia przeciw niemu -podaje przykłady wykroczeń przeciwko drugiemu przykazaniu; -wie, czemu sprzeciwia się trzecie przykazanie.	-wyjaśnia potrzebę troski o relacje z Bogiem i ludźmi -wyjaśnia dlaczego modlitwa to rozmowa z Bogiem -wie, że są Trzy Osoby Boskie -tłumaczy, kiedy ma miejsce nadużywanie imienia Bożego -podaje sposoby spędzania wolnego czasu.
II. Jedyny Bóg – Jezus Chrystus	-wyjaśnia zbawczy sens Wcielenia: od narodzenia Jezusa, poprzez Jego działalność i nauczanie -zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła -przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania	-charakteryzuje specyfikę i przesłanie czterech ksiąg Ewangelii; -wyjaśnia znaczenie prawdy, że Jezus stał się człowiekiem dla naszego zbawienia -tłumaczy, że cuda, które czynił Jezus, były wyrazem Jego miłości do ludzi i miały uwiarygodnić Jego posłannictwo -wyjaśnia sens odczytywania i przyjmowania wydarzeń życiowych w świetle objawienia Bożego -tłumaczy, w jaki sposób Jezus, który wstąpił do nieba, opiekuje się każdym człowiekiem -opisuje, dlaczego wierzący powinni układać swoje życie według wskazań słowa Bożego. -wyjaśnia na podstawie wydarzeń	-opisuje pojęcie „Ewangelia” w odniesieniu do czterech ksiąg Nowego Testamentu; -przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa w porządku chronologicznym; -opisuje cuda jako zjawiska nadprzyrodzone -przedstawia przebieg męki Jezusa; -definiuje pojęcie „rady ewangeliczne” -opisuje misję Dwunastu	-wymienia korzyści płynące z czytania Ewangelii -wyjaśnia zbawczy sens wcielenia: od narodzenia Jezusa, poprzez Jego działalność i nauczanie, aż po mękę, śmierć i zmartwychwstanie. -omawia cud uzdrowienia człowieka sparaliżowanego, trędowatego oraz chodzenia po jeziorze; -definiuje, co znaczy naśladować Jezusa -zwraca się w potrzebie do Judy Tadeusza lub innych świętych -wyjaśnia pojęcie „życie konsekrowane” -wyjaśnia symbolikę dwunastu apostołów -tłumaczy konieczność podejmowania osobistego wysiłku	-wyjaśnia, że choć Ewangelię spisało czterech różnych ludzi, wszyscy mieli ten sam cel: przekazanie Dobrej Nowiny -tłumaczy, dlaczego warto praktykować pokorne zachowanie -wyjaśnia sens czynienia cudów przez Jezusa -wyjaśnia, w jaki sposób Jezus, który wstąpił do nieba, opiekuje się nami; -tłumaczy, jak zbliżać się do Boga w codziennym życiu. -wymienia imiona apostołów; wskazuje, w jaki sposób on również został powołany do głoszenia Ewangelii.

		biblijnych, jakie było powołanie apostołów -definiuje, na czym polegała niezwykłość Jezusa		odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła	
III. Jedyny Bóg – Duch Święty	-w kontekście prawdy Bożej o Trójcy Świętej opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła -omawia owoce działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina i podaje przykłady.	-objaśnia istotę dogmatu o Bogu Trójjedynym; -odkrywa rangę pojęcia „osoba” w stosunku do Boga i człowieka -opisuje, że może zwrócić się do Ducha Świętego z prośbą o wsparcie i nawiązać z nim relację. -wyjaśnia proces kuszenia i stopniowego odchodzenia od wiary -wymienia analogie, poprzez które potrafi opisać znaczenie Ducha Świętego	-tłumaczy ciągłość przekazu wiary -rozpoznaje obecność Ducha Świętego na przestrzeni dziejów; -tłumaczy, jaka jest różnica między „darami” i „owocami” Ducha Świętego; -opisuje, na czym polega każdy z grzechów przeciwko Duchowi Świętemu -dostrzega i docenia działanie Trzeciej Osoby Trójcy Świętej.	-wyjaśnia, że osobisty rozwój duchowy jest bardzo ważny i pozwala pogłębić własną wiarę -tłumaczy, w jaki sposób Duch Święty jest obecny w Kościele -opisuje, jakie owoce rodzi przyjęcie darów Ducha Świętego; -wymienia sześć grzechów przeciwko Duchowi Świętemu -wyjaśnia, kiedy jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego	-wymienia Trzy Osoby Boskie -objaśnia, przy pomocy jakich symboli Biblia opisuje Ducha Świętego; -wymienia siedem darów Ducha Świętego; wskazuje konsekwencje popełnienia grzechów przeciwko Duchowi Świętemu
4. Boże Przykazania	-podaje przykłady, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym -uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów -uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże - rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach.	-tłumaczy, o chodzi w kształtowaniu sumienia; -omawia, jaka hierarchia wartości wynika z wiary -wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych -wyjaśnia, że błogosławieństwa to droga do prawdziwego szczęścia. -uzasadnia konieczność okazywania szacunku rodzicom i osobom starszym -uzasadnia konieczność szacunku dla życia ludzkiego; -opisuje, na czym polega szacunek wobec piękna ciała – własnego oraz drugiego człowieka; -podaje argumenty przemawiające za troską o środowisko naturalne.	-wyjaśnia, czym jest sumienie; -podaje przykłady współczesnych „bożków” -opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, prawo naturalne, czyny ludzkie; -opisuje, na czym polega „obietnica szczęścia” złożona przez Boga -rozumie wartość autorytetu rodziców i osób starszych -wskazuje, że gniew jest przeciwny piątemu przykazaniu -wyjaśnia na czym polega piękno człowieka, jego ciała i duszy -definiuje pojęcie dobra wspólnego, sprawiedliwości i odpowiedzialności; -uzasadnia wartość prawdomówności -uzasadnia znaczenie wierności	-podaje zalety formacji sumienia. -przedstawia Boga jako największą wartość. -tłumaczy motywację przy dokonywaniu wyborów -tłumaczy, na czym polega pragnienie szczęścia i jak można je zaspokoić; -wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców -wymienia działania człowieka niezgodne z piątym przykazaniem -tłumaczy znaczenie terminu „cudzołożyć”, „cudzołóstwo -wskazuje na znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina -wymienia wykroczenia przeciwko ósmemu przykazaniu -potrafi ocenić rzeczywistą wartość dóbr materialnych	-zna sposoby formacji sumienia -wymienia reguły budowania hierarchii wartości opartej na wierze -tłumaczy konieczność kierowania się w życiu kryteriami powinności etycznej i prawa naturalnego -wymienia wartości, na których warto oprzeć swoje życie -wskazuje, kogo obowiązuje przykazanie czwarte -wie, że życie jest najcenniejszym darem od Boga; -wyjaśnia, kogo w szczególny sposób dotyczy przykazanie szóste -wymienia grzechy przeciwko siódmemu przykazaniu; -definiuje pojęcia związane z ósmym przykazaniem;

		-dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem a poniżaniem człowieka -analizuje potrzebę umiejętności budowania życia w wolności od rzeczy materialnych i dzięki panowaniu ducha nad popędem oraz pragnieniami. -rozróżnia pozytywne pragnienia od niepohamowanego pożądania	małżeńskiej i trwałości małżeństwa;	-definiuje, czym są zachowania ryzykowne.	-tłumaczy znaczenie słowa „pożądanie”; -wymienia pozytywne aktywności życiowe.
5. Stare i Nowe Przymierze	-przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka -wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa.	-wyjaśnia szczególną rolę Izraela w historii Zbawienia - uzasadnia, że Kościół jest ludem Nowego Przymierza -uzasadnia jedność Starego i Nowego Testamentu -wyjaśnia, w jakim sensie chrześcijaństwo ma swoje korzenie w judaizmie	-wyjaśnia, co to jest przymierze -wymienia informacje o państwie Izrael -wymienia cechy charakterystyczne oraz wspólne dla judaizmu i dla chrześcijaństwa; -tłumaczy sens Prawa Starego Przymierza;	-opisuje znaczenie przymierza zawartego w Starym Testamencie; -wyjaśnia, dlaczego Izrael stał się narodem wybranym -wyjaśnia różnicę między Starym a Nowym Przymierzem -wyjaśnia, jak działa Prawo Boże;	-tłumaczy znaczenie przymierza zawartego w Nowym Testamencie -tłumaczy, skąd wzięła się nazwa „Izrael”; -wyjaśnia konieczność szacunku wobec wyznawców judaizmu -podaje obowiązki i prawa ucznia Jezusa.
6.Religie świata	-ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza: judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu	-tłumaczy, na czym polega wyjątkowość chrześcijaństwa. -omawia, jakie jest stanowisko Kościoła katolickiego wobec innych religii.	-wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia; -wskazuje zasadnicze podobieństwa i różnice między chrześcijaństwem a innymi religiami	-wymienia formy przynależności do Kościoła; -wyjaśnia pojęcie „dialog międzyreligijny”	-tłumaczy, że wyznawcom wszystkich religii należy się szacunek -uzasadnia powszechność zbawienia.
7. Duch Święty w dziejach Kościoła	-opisuje, na czym polega udział chrześcijan w kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa	-argumentuje, że w czasie zaborów (i nie tylko) Kościół miał wpływ na wiele dziedzin życia; -wyjaśnia i podaje sposoby pracy nad sobą, by osiągnąć świętość -charakteryzuje, na czym polega apostolstwo świeckich.	-tłumaczy, że Kościół jest nierozerwalnie związany z historią Polski; -omawia obowiązki chrześcijan wynikające z przynależności do Kościoła.	-wyjaśnia, że Kościół odpowiada na znaki czasu -tłumaczy, jakie stany można wyróżnić w Kościele.	-wie, że człowiek, przyczyniając się do rozwoju świata, realizuje Boże wezwanie „czyńcie sobie ziemię poddaną” -wymienia obszary działalności misyjnej Kościoła oraz wyjaśnia pojęcie „apostolstwo.”

Dla uczniów z opinią PPP kryteria dostosowywane są zgodnie z zaleceniami poradni. Dla uczniów z orzeczeniem dostosowane kryteria znajdują się w IPET.

Opracowano i przyjęto 1 IX 2026 r. do realizacji w roku szkolnym 2026/2027 przez zespół nauczycieli katechetów: Danuta Stefańska, ks. Adam Pieckenhagen, Paulina Cicha.

Religia klasa 8

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Mocą Ducha Świętego zmieniamy świat” dla klasy ósmej szkoły podstawowej.

Program – AZ-2-01/18; Numer podręcznika: AZ-24-01/18-PO-7/23, zatwierdzenie z dnia 3 marca 2023 r.

Rozdział	**celujący**	**bardzo dobry**	**dobry**	**dostateczny**	**dopuszczający**
I. Powołanie do miłości	-wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia człowieka -szczegółowo wyjaśnia związek miłości ze świętością w każdej formie życia człowieka -omawia znaczenie nowego przykazania miłości -wyczerpująco omawia rodzaje miłości, -opisuje rodzaje powołań	-przedstawia ogólnie przesłanie Apokalipsy Świętego Jana, -argumentuje, że każda prawdziwa miłość ma źródło w Bogu; -tłumaczy związek miłości ze świętością w różnych formach życia (małżeństwo, kapłaństwo, życie zakonne, życie konsekrowane, powołanie misyjne, człowiek samotny w służbie bliźnim) -objaśnia, co znaczy, że przykazanie miłości to przykazanie powszechne; -objaśnia różnicę między przykazaniem miłości a nowym przykazaniem miłości -wyjaśnia, czym jest cnota miłości; -omawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła -charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka;	-przedstawia prawdę o dobroci stworzonego świata -tłumaczy, że powołanie do świętości to powołanie do miłości; -wymienia odcienie miłości (siebie samego, bliźniego, małżeńskiej, ojczyzny -wyjaśnia, czym jest przykazanie miłości -wymienia sposoby przeżywania miłości i podaje jej „rodzaje” -wymienia formy życia w Kościele: małżeństwo, kapłaństwo, życie zakonne, życie konsekrowane, powołanie misyjne, człowiek samotny w służbie bliźnim -przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej	-omawia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych -tłumaczy konieczność przygotowania się do realizacji powołania do miłości w codziennym życiu -omawia jak realizować na co dzień przykazanie miłości Boga i bliźniego -wyjaśnia, czym jest miłość -omawia sposoby wpływania na swój rozwój emocjonalny i społeczny -wyjaśnia, na czym polega relacja z Bogiem; -rozróżnia formy życia w Kościele, -wskazuje sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania, -podaje sposoby rozwijania talentów i zdolności	-wyjaśnia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych -omawia, że Bóg jest źródłem miłości -zna pojęcie miłości agape -argumentuje, że życie trzeba budować na niezmiennych wartościach -zna nowe przykazanie miłości -wyjaśnia potrzebę wpływania na rozwój emocjonalny i społeczny -układa modlitwę w intencji powołań -wymienia najważniejsze wspólnoty człowieka,
II. Sens życia	-szczegółowo omawia charakter Apokalipsy i jej przesłanie -opisuje sens zarówno pozytywnych jak i negatywnych doświadczeń życiowych	-argumentuje, dlaczego opisy w Apokalipsie mają charakter symboliczny; -charakteryzuje, jakie obrazy Boga może nosić w sobie człowiek -podaje argumenty za tym, że niebo jest krainą wiecznej szczęśliwości -wyjaśnia, że zaprzeczeniem szczęścia w niebie jest możliwość istnienia piekła	-objaśnia symbolikę nowego i starego świata, -wyjaśnia znaczenie słowa „paruzja”, -wymienia skojarzenia związane z życiem wiecznym, -opowiada o Nicku Vujicicu	-wyjaśnia, że Apokalipsa nie jest księgą, której trzeba się bać; -opisuje, co się wydarzy, kiedy człowiek stanie w całej prawdzie o sobie - argumentuje, jak mało znaczy człowiek wobec ogromu wszechświata, a zarazem jaki jest ważny w oczach Pana -mówi, za co czuje wdzięczność -wskazuje rodzaje modlitwy za zmarłych	-docenia Bożą obecność w swoim życiu i wie, że Pan prowadzi go w każdej życiowej próbie -rozróżnia między możliwością znalezienia się w niebie i w piekle po zakończeniu ziemskiego życia -zna modlitwę za zmarłych

		-omawia, dlaczego że wiara nadaje sens życiu			
Rok liturgiczny	-charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła	-ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym oraz życiem chrześcijanina,	-zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;	-wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie -wskazuje na konieczność włączenia się w obchody roku liturgicznego	-ukazuje związek wydarzeń biblijnych ze świętami chrześcijańskimi, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz z życiem chrześcijanina
IV. Bierzmowanie	-uzasadnia potrzebę przyjęcia sakramentu bierzmowania wskazując na jego skutki i działanie Ducha Świętego	-wyjaśnia, co to znaczy, że bierzmowanie jest dopełnieniem chrztu świętego, -podaje skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania, -wyjaśnia, czym są charyzmaty Ducha Świętego w Kościele	-wyjaśnia pojęcie bierzmowania jako sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej -wymienia i omawia dary Ducha Świętego -wymienia, opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania	-omawia owoce działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina i podaje przykłady -objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życie chrześcijańskiego -podaje przykłady charyzmatów	-podaje przykłady działania Ducha Świętego w życiu -zna podział charyzmatów na zwyczajne i nadzwyczajne
V Osiem błogosła-wieństw	-uzasadnia, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia	-przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na górze, -objaśnia znaczenie ośmiu błogosławieństw w drodze do zbawienia	-omawia chrześcijańskie rozumienie szczęścia na przykładzie historii Heleny Kmieć	-wymienia osiem błogosławieństw	-wymienia większość z ośmiu błogosławieństw
VI Bóg nas posyła	-uzasadnia wpływ autentycznego świadectwa na szerzenie Ewangelii; -angażuje się w akcje pomocy potrzebującym, odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu, -wyczerpująco uzasadnia, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła i społeczeństwa -przejawia postawę misyjną i modli się za	-opisuje wpływ świadectwa Samarytanki na mieszkańców Sychar. -podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie, -definiuje odpowiedzialność społeczną -w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność -analizuje źródła trudności w pracy misyjnej	-wyjaśnia, na czym polega świadectwo wiary -definiuje apostolstwo świeckich -charakteryzuje życie pierwszych wspólnot chrześcijańskich oraz ich działalność apostolską -definiuje, na czym polega wolontariat -podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie, -wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła -omawia przykłady działalności misyjnej duchownych i osób świeckich	-tłumaczy konieczność dawania świadectwa wiary -opisuje możliwości apostolstwa w Kościele -podaje przykłady ludzi i wspólnot zaangażowanych w apostolstwo -uzasadnia wartość angażowania się w wolontariat -tłumaczy potrzebę kierowania się w życiu cnotami społecznymi -podaje przykłady działalności misjonarzy w różnych rejonach świata, -podaje przykłady współczesnych męczenników na misjach	-wymienia przykłady świadków wiary -omawia, że święci są dla nas drogowskazem w drodze do zbawienia -podaje przykłady zaangażowania w wolontariat szkolny; -podaje przykłady ludzi zaangażowanych w działania apostolskie w dzisiejszym społeczeństwie -wymienia Świętą Tereskę jako tą, która modliła się i ofiarowywała

	Kościół i misjonarzy				cierpienia w intencji misji
VII Świadkowie Ewangelii w historii Polski	-tłumaczy, dlaczego Kościół walczy o pokój w każdym konflikcie -wyczerpująco argumentuje konieczność wyrzeczeń w imię zachowania wartości chrześcijańskich -tłumaczy, że w każdych warunkach można być świadkiem Chrystusa; -skutecznie szuka okazji do wypełniania przykazania miłości we własnym środowisku.	-argumentuje, że wojna nie jest czasem zawieszenia prawa Bożego w sumieniu, -argumentuje, że prawo miłości Boga i bliźniego jest zobowiązaniem dla chrześcijanina niezależnie od okoliczności, w jakich przyszło mu żyć, -określa, co powoduje odejście ludzi od wiary i Kościoła -wymienia cele, którymi kierowała się Matka Teresa w swej działalności, -opowiada, jaki był sens pracy Matki Teresy -wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków w XX wieku, -wyjaśnia, na czym polega fenomen działalności ks. Blachnickiego jako duszpasterza,	-opisuje charakter działalności Kościoła w czasie II wojny światowej; -opowiada historię Świętego Maksymiliana Kolbego -opowiada o kardynale Stefanie Wyszyńskim -opowiada, jaki był sens jej pracy Świętej Matki Teresy; -wymienia cele, którymi kierowała się Matka Teresa w swej działalności -opisuje zaproponowaną przez ks. Blachnickiego formę duszpasterstwa; -wyjaśnia, kim w Kościele jest człowiek świecki	-opisuje sposoby, dzięki którym można unikać konfliktów międzyludzkich -opowiada historię wybranych błogosławionych i męczenników II wojny światowej -wymienia duchownych i świeckich, którzy pozostali wierni w trudnych czasach stalinowskich -opowiada o działalności Matki Teresy. -opowiada o życiu i roli ks. Blachnickiego w Ruchu Światło-Życie -wskazuje na konieczność zaangażowania świeckich w życie Kościoła	-potrafi zapobiegać nawet drobnym konfliktom międzyludzkim -wymienia niektórych męczenników II wojny światowej -objaśnia potrzebę niesienia pomocy ludziom ubogim i chorym -formułuje modlitwę wdzięczności za świadków wiary -uzasadnia aktualność myśli Sługi Bożego Franciszka Blachnickiego -opisuje różnorodność powołania do świętości na przykładzie poznanych świętych świeckich
Rok liturgiczny	-opisuje wydarzenia wynikające z roku liturgicznego -ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina	-omawia różne postawy przy szukaniu prawdy, -omawia, jakie przymierza zawierał z człowiekiem Bóg; -tłumaczy możliwość korzystania z łask, które daje Święto Miłosierdzia Bożego -charakteryzuje potęgę działania Ducha Świętego i opisuje rozmach, z jakim On przybywa.	-wyjaśnia, że uroczystość Objawienia Pańskiego to zaproszenie do podjęcia osobistego trudu poszukiwania Jezusa -opisuje symbolikę biblijną i ją odczytuje -opowiada historię życia Świętej Faustyny Kowalskiej -uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego.	-tłumaczy, jak zachować czujność przy pozyskiwaniu informacji. -wymienia wszystkie uczynki miłosierdzia względem ducha i ciała. -wymienia wszystkie owoce i dary Ducha Świętego. -podaje przykłady mocy Ducha Świętego	-przytacza historię mędrców poszukujących Jezusa -wymienia niektóre uczynki miłosierdzia względem ducha i ciała -wymienia niektóre owoce i dary Ducha Świętego.

Dla uczniów z opinią PPP kryteria dostosowywane są zgodnie z zaleceniami poradni. Dla uczniów z orzeczeniem dostosowane kryteria znajdują się w IPET.

Opracowano i przyjęto 1 IX 2026 r. do realizacji w roku szkolnym 2026/2027 przez zespół nauczycieli katechetów: Danuta Stefańska, ks. Adam Pieckenhagen, Paulina Cicha.